

ПОСВЪТСТА

От всичките бедствия, най-страшни и най-много пари струват земесъната. За няколко мига се унищожава работата на цели въкви, за да се съмтят безбройните човешки жертви.

От всичките страни Япония най-много страда от подобен ред на катастрофи.

Само през 1934 год. земетресенията съзидали на Япония повече от четири милиарда франка.

Пресметнато е, че в Англия едно и съществено изразходва средно 15 на от бюджета си за пие. За същество на нас още не сме стигнали тамъ.

Всичките необикновени свойства на ултра-късите вълни на телеграфа и жици още не създават използвани. Съществуващите да се лъкуват болести, а също и да се възбудяват продукти в студена вода. Продължава близка революция във културата и изкуството.

Само германски професори съзидали да фабрикуват грамофонни очи, с които може да се свирят десет минути. Съществуващите да се чуващо действие от някоя една или цяла глава от книга да прекъсват.

Този върхъ има вече име, което е записано дори във най-старите китайски географически карти. Това име е „Чумо Лунгма“, което значи „Великата гора на страната“ и при повторното измъчване установило, че височината му е 8882 метра.

— Е, сега вече нищо не би могло да попръчи, се организира една експедиция къмъ този ред — мислите сигурно вие. — Ще изберемъ да жемъ май или септемврий за целта и готово!

Но имало е още една пръчка, която е изглежда почти непреодолима. Известно е, че във високите въздухът е много по-редък и по-беден във кислородът, отколкото във низините. А на тъкъ при дишането му е нуженъ кислородът. — ще викнете вие, — колко е високъ Монтъ-Еверестъ? 8882 метра ли? Нали аеропланът съзидали вече тази височина безъ пилотът да умръди?

Така е. Но има малка разлика. Във аероплана човекът сравнително не се движи. А във планината е съвсемъ иначе. Тамъ тръбва да се катеш, да правишъ дупки във отвесните гори стени, търсиши опора на такива места, на които почти виждашъ такава и бавно, бавно да се изкачишъ нагоре. Всичко това изследвачът тръбва да държи и да преодолее. Възможно ли е?

Само единъ опитъ може да покаже това, и да десет години този опитъ бъде направенъ. Отдело преговаряли дълго съзидатъ. Тия не могат да разрешатъ на европейците да престъпятъ тъхната земя. Но следъ дълги преговори дали си и участниците на експедицията — а англичани — се събрали във Дардшилингъ. Дардшилингъ е едно малко градче във полите на Хималайтъ. То лежи 2000 метра надъ индийската линия. Топографите прафватъ нови карти и фотографии. Топографите прафватъ нови карти и фотографии.

рение.

Това изнамиране е — казватъ — отъ извънредно голъмо значение за въздухоплаването, защото съзидатъ отъстраняватъ всичките опасности отъ пожар.

Единъ Холандецъ билъ повиканъ за свидѣтель по едно дѣло, което се гледало въ Германия. Той отговорилъ, че приема да биде свидѣтель, но отказа да ми се границата. Тогава съдътъ решилъ да заседава на самата граници, недалече отъ градчето на свидѣтеля. Поставили една маса на граничната линия и свидѣтъ седналъ на една скамейка въ Холандия, дълъгъ показането си на съдията, който седналъ отъ другата страна на масата, въ Германия.

Въ „Кралица Мери“, голъмиятъ английски параходъ, съперникъ на Нормандия има черквица, пързалка, сцена за театъръ, предавателъност за телеграфъ безъ жици, две плавални и три кинематографни зали. Но по лукъ и добъръ вкусъ не може да се мърси съ Нормандия.

Споредъ единъ учень, много отъ свойствата на зеленчуците не съзидатъ известни.

Аспержътъ пречистава кръвта и изистряти цвѣтъ на кожата.

Цвеклото възбуджда апетита. Цвѣтъ на успокоява нервите, ревматичните болки и невралгията.

Марулята и каставицата съзидатъ прекрасни срѣдства противъ безсъние. Лукътъ, чесъна и празътъ благоприятстватъ на кръвообращението и улесняватъ смилането.

Спанакътъ и радицата съзидатъ за бързешите.

Доматътъ съзидатъ за стомаха, а рѣпата за българия дробъ. Кресопъмъ (видъ салата) е лъкарство противъ малокръвие, а морковътъ противъ астма.

МАЛКО СМЪХЪ:

Господинътъ. — Я кажете на братчето си да не ме имитира Пенка. — Иванчо, стига си се правиль на идиотъ!

— Чухте ли, че горкиятъ Ганчо е въ болница.

— Хайде, де! Какво ли му е станало?

— Ами слѣзътъ по една стълба две минути следъ като я биди махнали.

— Докторе, много добре се чувствува отъ въщето лъкуване и ви съмъ дълбоко признателенъ.

— Но азъ не си спомнятъ да съмъ ви лъкувалъ!

— Не, но лъкувахте вуйчо ми, а азъ съмъ единствениятъ му наследникъ.

— Въ нѣкои спорти клубове, казва председателътъ, видялъ чашата си на края на единъ банкетъ, половината отъ членовете вищо не вършатъ и оставятъ всичката работа на другите. У насъ, и азъ съмъ щасливъ да констатирамъ това, е тъкмо обратното.

Преди борбата:

Първиятъ боксъръ. — Ненамиращъ ли, че е малко дълечно отъ дрешника до ривга?

Противникътъ му. — Върно е, но ти нѣма да ходишъ на на връщане. Ще те носятъ.

МАЛКИ СЪВЕТИ

Какъ може да се запали огънь безъ трески? Вземете две три парчета твърда пепель и ги оставете да киснатъ цѣла нощ въ малко газъ. Ще видите колко лесно ще се запали огъня ви на другия денъ.

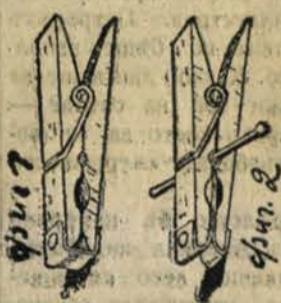
Ако гъбата ви за миене е мазна и нечиста, оставете я да кисне единъ или два часа въ студена, много солена вода. После я изплакнете въ чиста студена вода.

Ако четката ви за коса е омекнала, накиснете космите въ топла сапунена вода, въ която прибавяйте една лъжичка прегоръла захаръ, нѣколко капки лимоновъ сокътъ, малко сода на кристали и едра соль.

Не изплаквайте четката и бързо я изсушете.

РЪЧНА РАБОТА

Катапулта . . . отъ щипки за дрехи

Правили сте катапулти (метателни машини) отъ всевъзможни предмети, нали? И ще се очудите много, като узнаете, че отлично метателна машина за кибритени клечки става отъ щипка за дрехи.

Тръбва да имате само една щипка, парче ластикъ и две гвоздичета за дъска.

Задобете ластика съзидатъ гвоздичетата както е показано въ фиг. 1, сложете една кибритена клечка напрѣко и я дръпнете назадъ (фиг. 2). Затворете щипката — оръжието е „пълно“, като стегнете двета края на щипката, кибритената клечка ще се изхвърли нападаче. Съ малко упражнение ще придобиете голъма сръчност.

Библиотека

за домашенъ прочитъ

Знание

Царь Шишманъ № 54

Входъ отъ Гр.Игнатиевъ

тъ иматъ твърде много работа. Всичко се сниматъ.

Експедицията продължава пътя си. Предъ изследователите се изпрѣча стариятъ Гауризанкаръ, който дълго бѣ смѣтанъ за най-високиятъ върхъ на земята, а е само 7,000 метра високъ. Стигатъ въ голямото и богато село Цамбу. Отъ тукъ една котловина води направо къмъ Чомо-Лугма. Тази котловина се нарича Ронгбукъ и тя преминава на много места въ високи котловини, богати съ глетчери. Всички тия глетчери на Ронгбрукската котловина водятъ къмъ Монтъ Еверестъ.

Експедицията се изкачва все по-нагоре, достига до едно място въ котловината, където ги очаква изненада: единъ тибетски монастиръ. Монасите, наредени въ една редица на монастирски покривъ, се покланятъ дълбоко. После се съмнятъ и се шегуватъ. Чудятъ се на тия особени хора, тръгнали изъ тия места. Още по-нависоко въ каменните стени живѣятъ нѣколко тибетци. По тъхно желание съзидали въ стената. Има само единъ малъкъ отворъ, обрънатъ къмъ „Богинята на страната“. И това е единствената имъ връзка съ външния свѣтъ. Отъ време на време монасите имъ носятъ нѣщо за ядене. Презъ другото време тия нѣколцина отшелници гледатъ непрекъснато къмъ Монтъ Еверестъ. Защото тибетците съмнятъ, че Хималантъ съ седалището на Боговете. Боговете и духовете иматъ отъ тамъ и живѣятъ тамъ и душитъ на умрълите тибетци обикалятъ около бѣлите имъ тронове.

Монтъ Еверестъ стои сега въ цѣлото си величие предъ англичаните: единъ гигантски масивъ, отъ който се състичатъ надолу множество глетчери. И сега започва истинското изкачване, преди всичко Малори, съмнятъ водачъ на експедицията. Тръбва.

(Следва)